

120RO - CELE 7 TRAMBITE vs TRAMBITA LUI DUMNEZEU-Psalm 110 Ieremia 17 Zaharia 6-8 Daniel 3

Temă înregistrată la data de 16/09/2023

Pacea lui Cristos, iubiți frați și ascultători, mica turmă a Domnului Isus Cristos! Vă salutăm în sfânta zi de Sabat, chiar înainte de Solemnitatea Trâmbițelor, adică în prima zi a celei de-a șaptea luni biblice, care începe la sfârșitul acestei zile de Sabat. Ne aflăm în cea de-a 570-a zi de război între cea de-a patra fiară și o națiune de la granița occidentală, Ucraina. Privim cu uimire cum acest război continuă, lucru neașteptat de mulți, dar Domnul ne-a arătat încă de la începutul acestui război că el urma să dureze aproximativ trei ani și jumătate, deoarece este o împlinire a primului asediu al Ierusalimului din anul 66. Este adevărat că asediul Ierusalimului nu a durat atât de mult, dar după ce au plecat, armatele romane au petrecut trei ani și jumătate până la următorul și ultimul asediu și distrugere. Deci, într-adevăr, acest asediu al democrației occidentale nu trebuie să dureze neapărat trei ani și jumătate, ci poate dura oricât de mult între începutul său și cei trei ani și jumătate. Poate dura câteva luni, poate dura un an, doi ani, trei ani sau trei ani și jumătate. Poate exista o anumită pauză, așa cum a existat timp de două mii de ani. Acest lucru va fi așa cum va decide Domnul, dar eu cred că Domnul, din milă pentru oameni, nu știu dacă va permite ca acest semn să se încheie sau dacă va fi o pauză, pentru că dacă este o pauză, iarăși este somn, iarăși lumea adoarme, în timp ce atunci când există un pericol pe pământ, lumea începe să se trezească, să reacționeze, să-și cerceteze caracterele, inima. Deci este posibil ca acest asediu să dureze cei trei ani sau trei ani și jumătate, pentru că în timpul acestui asediu, așa cum am spus, mulți se vor trezi din somnul lor egoist, din somnul lor în păcat sau în lumea lui Satana, în împărăția lui Satana, care este împărăția egoismului și a morții. Și Domnul vrea să trezească din acest somn în primul rând pe Israel, adică pe cei din lumea occidentală, democratică. El vrea să-i trezească din starea lor de odihnă, așa cum spune Biblia, și o face în primul rând în acest timp al celor șapte sigilii. Lucrarea de trezire va continua și în timpul celor șapte trâmbițe, dar cu cei mari, poate cu conducătorii Occidentului, iar la sfârșitul celor șapte trâmbițe, această trezire a lui Israel, pe care Biblia o profetește atât de mult, se va încheia. Astăzi, în ziua sfântă a Sabatului, am primit mai multe texte. La începutul Sabatului am primit Ieremia 17, pe care îl vom analiza puțin mai târziu, iar apoi am primit Zaharia 6, 7 și 8. La laude, Domnul a făcut să iasă acești psalmi de la 110 la 115 și vom vedea că au legătură și cu mesajul pe care Domnul vrea să îl dea pentru acest Sabat, ultima zi înainte de luna a șaptea, luna judecării, luna care simbolizează trezirea finală și judecata finală a acestei lumi, și vom vedea care este mesajul Domnului. Vom înțelege, de asemenea, la sfârșitul acestei teme, mai multe despre trâmbițe și despre ceea ce înseamnă cu adevărat trâmbițele. Domnul a arătat mai multe dovezi. Haideți să începem. Citind Psalmul 110, se spune: "Domnul a spus Domnului meu". Aici este cuvântul "EU SUNT". "EU SUNT a spus Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până când voi pune pe vrăjmașii tăi drept sprijin al picioarelor tale". Am comentat acest

psalm de multe ori. De-a lungul timpului, Domnul a arătat diverse interpretări; având probabil multe semnificații, de la împlinirea cu Isus Cristos Însuși, până la interpretări pentru biserica spirituală, dar astăzi, într-un mod special, am dori să încercăm să înțelegem acest psalm în împlinirea sa literală despre evenimentele apocalipsei, evenimentele politice care se vor întâmpla în lume. Știm că cuvântul Său poate avea mai multe interpretări, așa cum este Matei 24, așa că haideți să citim mai departe și să înțelegem, în acest sens literal, cine pot fi dușmanii Săi. Căci dacă ne gândim că dușmanii democrației sunt liderii comuniști, dictatorii, atunci putem înțelege ce vrea să spună El aici. "Șezi la dreapta Mea"; în primul rând avem cuvântul "șezi". "Șezi la dreapta Mea, în timp ce voi face din vrăjmașii tăi sprijin pentru picioarele tale", adică la sfârșitul sau la încheierea acestui lucru, Domnul se va ridica, așa cum se spune aici; în Daniel 12, spune Mihail: "Mihail se va ridica". Și mai trebuie să observăm că acest "a face din vrăjmașii tăi sprijin picioarelor tale", această "facere" este un proces, deoarece în Daniel a descris distrugerea acestei a patra fiare care va crește până la desăvârșirea ei completă. Așadar, acesta este un proces pe care l-am văzut că a început cu războiul rece, apoi cu revoluțiile care au avut loc în Europa de Est și, de asemenea, cu eliberarea Germaniei. Am văzut semnele acestui război care este în desfășurare și care a avansat, recuperând teritorii asuprite de această fiară comunistă de-a lungul deceniilor. Așadar, ne aflăm acum în acest proces, în mijlocul acestui proces de "a face din dușmanii tăi sprijinul picioarelor tale". Din păcate, dușmanii Domnului, deși ar trebui să fie doar romanii, adică cei care sunt conduși direct de Satana, în realitate nu sunt. În urmă cu două mii de ani, când Domnul a venit în această lume, din păcate, printre dușmanii Săi se aflau și conducătorii lui Israel, atât liderii politici, cât și preoții. Astfel, înțelegem că și în Occident Satana a infiltrat dușmani, dușmani ai Împărăției lui DUMNEZEU, dușmani ai Împărăției iubirii, ai Împărăției milei, ai Împărăției păcii și libertății, dușmani ai Împărăției altruismului. Există astfel de dușmani și în Occident, dar nu ei sunt cei care conduc sau care au puterea de a transforma acest teritoriu al Occidentului din nou în dictaturi. Ei nu au această putere, dar fac tot ce pot pentru a-și răspândi întunericul în Occident și Domnul trebuie să facă o judecată și cu acești dușmani ai împărăției lui DUMNEZEU. Dar principalii dușmani sunt romanii. "Toiagul tăriei tale îl va trimite EU SUNT din Sion, domnește în mijlocul vrăjmașilor tăi". Această domnie o găsim în Daniel capitolul 7, am citit de mai multe ori, unde de mai multe ori găsim că împărăția și stăpânirea împărățiilor acestei lumi va fi dată Domnului Isus Cristos și sfinților Săi, sfinților Celui Preaînalt. Apoi vine un moment în care Domnul Isus Cristos, în ceruri, primește stăpânirea de la Tatăl, primește puterea de a domina și puterea de a distruge, încetul cu încetul, această a patra fiară.

"Domină în mijlocul dușmanilor tăi". Există încă trei puteri gigantice în capacitatea lor de a distruge lumea, puteri care se află în est, și acestea sunt, în primul rând, Rusia, China și Coreea de Nord. Posibil ca acestea să fie cele trei puteri, cele trei puteri sau spirite de broască care apar în Apocalipsa. Versetul 3: "Poporul Tău va fi binevoitor în ziua puterii Tale". Aceasta este o profeție foarte frumoasă, care dă multă speranță, pentru că, prin aceasta, DUMNEZEU promite că va exista o sămânță sfântă, că mulți

vor renunța la egoism și vor intra în împărăția iubirii, în împărăția Domnului. Și vor fi de bunăvoință, nu cu forța, nu forțați, ci vor alege acest lucru. "Poporul Tău va fi de bunăvoință în ziua puterii Tale". Ce este ziua puterii lui DUMNEZEU? Ei bine, literal se înțelege că este ziua în care El își va revărsa furia sau puterea Sa asupra celor răi. Puterea lui DUMNEZEU se manifestă întotdeauna în a face dreptate și judecată, în a elibera. Aceasta este puterea. În Egipt, în urmă cu 3.500 de ani, Domnul Și-a manifestat puterea prin eliberarea poporului lui DUMNEZEU care era prizonier în Egipt, sclav în Egipt. Și, în același mod, El va face o eliberare a poporului Său asupra de acest faraon care este comunismul, de această a patra fiară. Și El spune: "Din pântecele zorilor ai roua tinereții tale". Aici avem roua, care este ploaia târzie. Domnul Își va revărsa Duhul Său peste toată făptura, așa cum a promis. Iar Duhul Domnului cred că se revarsă, pentru că Duhul trebuie să facă tripla Sa lucrare cu păcătoșii, să-i convingă de păcatele lor, să-i convingă de dreptate și de judecată, să-i convingă de toate trei. Și această lucrare este cu fiecare persoană egoistă din această lume. Ei trebuie să înțeleagă egoismul lor și trebuie să înțeleagă că nu poate exista o împărăție a păcii veșnice, nici măcar în această lume, atâta timp cât există egoiști. Egoistul va dori întotdeauna totul pentru el însuși, va fi întotdeauna gata să-i asuprească pe alții pentru a-și atinge scopurile. Nu poate exista nici măcar o lume democratică, cu adevărat democratică, cu adevărat liberă, cu oameni egoiști în ea, cu oameni egoiști. Așadar, Domnul revarsă ploaia târzie, pentru că o vedem în mulțimea celor care devin altruști din cauza războiului din Ucraina. Această lucrare este o lucrare a Duhului Sfânt. "A jurat EU SUNT, și nu se va căi. Tu ești preot pentru totdeauna după ordinul lui Melchisedec". Aș vrea să mai comentez puțin despre versetul 3. Cred că aici Tatăl îi vorbește Domnului și aici spune: "Din pântecele zorilor ai roua tinereții". Domnul Isus Cristos este cel care are roua tinereții Sale. De ce spune tinerețe? Pentru că Duhul Sfânt împiedică moartea și îmbătrânirea. Am văzut acest lucru la Moise, de exemplu, care, fiind bătrân, era plin de putere ca un tânăr. Așadar, cei care au Duhul Sfânt vor fi mereu tineri, practic. Iar Domnul va da Duhul Său tuturor celor care vor dori, vor primi, vor accepta caracterul Său în acest moment critic. Este un timp de decizie. "A jurat EU SUNT, și nu se va căi. Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec". Este exact ceea ce spuneam noi. Preot pentru totdeauna, pentru că El este mijlocitor pentru noi. Și, de asemenea, poporul pe care El îl va converti în acest ultim timp, poporul din vest pe care îl va converti trebuie să fie un popor de preoți, un popor care se roagă. Eu cred că Domnul are oameni la diferite niveluri de lumină. El are, din câte am înțeles, de ceva timp, are șapte niveluri de lumină și are un popor la fiecare dintre aceste niveluri. Și cred că are și un popor spiritual, să zicem, un popor care înțelege Biblia, înțelege totul, înțelege viitorul, care poate anunța viitorul exact așa cum este scris. Și acest popor trebuie să ridice mâinile așa cum a făcut Moise. Moise, deși era priceput în arta războiului, nu a scos sabia când erau războaie, când Israelul se lupta pentru că trebuia să o facă. Domnul a cerut asta, dar Moise nu a luptat, Moise și-a ridicat mâinile în rugăciune. Eu cred că Domnul are un astfel de popor în această lume, dar are și popoare sau biserici la diferite niveluri de lumină, altele care nu au toată lumina sau au o parte sau nu au deloc lumină despre Biblie, dar sunt poporul

Său prin caracterul lor. Într-o zi vom vorbi despre aceste popoare care cred că sunt descrise în Apocalipsa, la începutul Apocalipsei, în mesajul către cele șapte biserici ale lui DUMNEZEU pe care El le va avea la sfârșitul lumii. Sunt șapte biserici, sunt șapte niveluri de lumină, șapte popoare, șapte categorii de oameni, cu diferite niveluri de lumină, care vor primi salvarea. Dar biserica perfectă este Filadelfia, cei care înțeleg totul, cei care vor anunța în detaliu ceea ce anunță Biblia, viitorul; ei vor înțelege complet. Versetul 5: "Domnul, la dreapta ta, va lovi pe împărați în ziua mâniei Sale". Aici îl avem pe Domnul care apare în primul verset, și nu mă refer la primul Domn, dacă îl aveți tradus aici în primul verset, ci la a doua mențiune a Domnului. Prima mențiune este cu majuscule și se referă la Tatăl și este de fapt numele care înseamnă "EU SUNT" sau "Cel care trăiește prin El Însuși". "Tatăl", vrea să spună, "a spus Domnului meu", adică Domnului Isus Cristos. Și aici apare Domnul Isus Cristos în versetul 5: "Domnul, la dreapta ta, va lovi pe împărați în ziua mâniei Sale". Cuvântul "Domnul" din primul verset este al doilea cuvânt: "Domnul a spus Domnului meu", adică "EU SUNT a spus Domnului meu". Aici, cuvântul "Domnul" este "Adon", în ebraică, care înseamnă "Domnul", iar în versetul 5 cuvântul este "Adonai", care înseamnă "Domnul meu", pentru că are "i", "i" însemnând "al meu". Ca și pe cruce, Domnul a spus "eli"; "el" este numele lui DUMNEZEU, iar "i" este cuvântul "al meu". Așadar, este la fel aici, în 5, ca în primul verset: "Domnul, la dreapta ta, va lovi pe împărați în ziua mâniei Sale".

Aici găsim din nou "ziua mâniei Tale", ca și în versetul 3; acolo era numită "ziua puterii Tale", iar aici este "ziua mâniei Tale". Este aceeași zi, cred că este ziua ultimelor șapte plăgi, ziua pedepsei celor răi. Și se spune că "Domnul, la dreapta ta, va lovi pe împărați". Ce va lovi? Pe regi, adică pe conducători. Îi va lovi pe conducătorii, pe conducătorii tuturor relilor din această lume. Versetul 6: "El va judeca în națiuni, le va umple de cadavre, va lovi căpeteniile în multe țări". Să observăm cuvintele. Este o zi de judecată, pentru că se spune "va judeca", dar această judecată nu este această judecată de acum. Nu este o judecată de investigație, nu este o judecată când încă mai există har. Această judecată este atunci când nu va mai exista har. Acea judecată este o judecată de pedepsire, o judecată care va da direct răsplată. Și se spune că "va judeca națiunile și le va umple de cadavre". Acest cuvânt este literal, pentru că, într-adevăr, lumea va fi umplută de cadavre, cadavrele celor răi, de toate felurile de nelegiuți. Aceste clase de nelegiuți sunt descrise în Apocalipsa. Există mai multe categorii. Dacă vreți să auziți câteva categorii, putem merge în Apocalipsa. Și aici se spune, de exemplu, în capitolul 22, cu 15: "Dar afară sunt câinii, vrăjitorii, desfrânații, ucigașii, închinătorii la idoli și oricine iubește și spune minciuni". Aici este o enumerare, iar apoi este o altă enumerare. În capitolul 21, versetul 8: "Dar cei fricoși și necredincioși, cei abominabili, ucigașii, curvarii, vrăjitorii, închinătorii la idoli și toți mincinoșii vor avea partea lor în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, care este moartea a doua." Și există și alte enumerări ale relilor pe care DUMNEZEU le va pedepsi. Toți aceștia vor umple lumea cu cadavrele lor. O parte dintre cei răi vor fi uciși de Domnul în trâmbițe, în cele șapte trâmbițe, cred că cei din Occident. Și o altă parte, cei din aceste dictaturi, vor fi uciși în ultimele șapte plăgi împreună cu

conducătorii lor, pentru că, se spune aici, "le va zdrobi căpeteniile". Vor muri cu toții. Biblia ne asigură că vor fi prinși. Falsul profet, fiara și dragonul vor fi prinși. "Din pârau va bea pe cale, prin care își va ridica capul". Probabil că "pârau" înseamnă Duhul Sfânt. Adică, de la adevăratul Duh vor primi viață și vor primi energie pentru a merge mai departe acest popor îndelung oprimat sau poporul care va face în sfârșit dreptate. Ei vor fi mișcați de zelul lor pentru numele lui DUMNEZEU, pentru caracterul Său, pentru dreptatea Sa. Duhul Sfânt va fi un spirit al dreptății în acel moment. Acest lucru în Psalmul 110, iar apoi Psalmii continuă să descrie acest timp, toți acești Psalmi, și cred că toți Psalmii descriu ultimele zile, dar să observăm în Psalmul 114, versetul 7, unde se spune: "În prezența Domnului, pământul tremură, în prezența Dumnezeului lui Iacob." Cine era Dumnezeul lui Iacob? Dumnezeul lui Iacob era Domnul Isus Cristos. În prezența Domnului Isus Cristos, sau să spunem în prezența lui Mihail, "marele prinț al poporului tău", pământul tremură. Și acum să mergem la Daniel, capitolul 12, versetul 1, unde se spune: "În ziua aceea se va ridica Mihail, marele prinț care este pentru copiii poporului tău, și va fi un timp de necaz cum n-a fost niciodată de când există popoare până atunci; dar în ziua aceea poporul tău va fi eliberat, toți cei care vor fi găsiți scriși în carte, și mulți vor învia". Adică, aici se vorbește despre două lucruri diferite care se vor întâmpla atunci când Mihail se va ridica, sau despre trei lucruri. În primul rând, Psalmul 114 ne asigură că atunci când Domnul va apărea, pentru că spune că "la prezența Domnului se va cutremura pământul", va fi un cutremur, se va cutremura, se vor întâmpla lucruri care vor zgudui literalmente pământul. Iar în Daniel 12 ne spune că, de asemenea, în acel moment, când pământul se va cutremura, va fi un timp de necaz cum nu a mai fost niciodată în această lume. Adică, vor fi probabil ultimele șapte plăgi. Nu au existat niciodată astfel de plăgi în această lume, nici măcar în Egipt. Nu cred că se pot compara plăgile din Egipt cu plăgile care se vor abate asupra acestei lumi. Și, așa cum a spus Ellen White, este foarte probabil ca plăgile să cadă doar în anumite ținuturi, în anumite teritorii, a spus ea, nu vor fi mondiale. Și cred că ea are dreptate în acest sens, pentru că plăgile trebuie să fie pedeapsa dictatorilor comunismului, a acestor dictatori, a tuturor celor răi de pe pământ și a celor care se vor alătura lor. Săptămâna aceasta am văzut din nou o dovadă, și vom publica această știre, că comuniștii și pro-comuniștii, sau pro-socialiștii, sau marxiștii, aceștia sunt mai numeroși. Occidentul sau democrația sunt o minoritate, probabil aproximativ o treime, iar două treimi sunt comunismul și pro-comunismul. Așadar, așa sunt împărțite puterile politice și militare în această lume. Și apoi se spune că în acel moment, când Mihail se va ridica și când va fi acel mare cutremur, mari cutremure, "poporul tău va fi eliberat". Am avut o "eliberare a poporului tău"; aici îi vorbește lui Daniel, adică poporul lui Daniel sunt israeliții, să zicem, dar israeliții sunt simbolici, este un nume simbolic, pentru că Pavel spune că adevăratul Israel "suntem noi, cei care în duh slujim lui DUMNEZEU", adică în caracter, în spirit. Israel sunt cei care au caracterul lui Isus Cristos, ei sunt Israel. Așadar, acel timp va fi un timp de "eliberare a poporului tău", adică eliberarea poporului care are și el caracterul lui Isus în această lume, un popor al păcii; Isus este un rege al păcii. Aceștia care au un caracter de pace nu au războaie în mintea lor, în inima lor, împotriva nimănui, nici împotriva vecinului

lor, nici împotriva unei alte națiuni. Acești oameni care vor fi eliberați aici sunt sclavii acestei lumi, oamenii din Coreea de Nord, oamenii asupriți din China, în închisorile lor, oamenii asupriți din închisorile din Rusia, în aceste dictaturi ale celei de-a patra fiare. Acești oameni au făcut și ei alegerea lor și unii au ales să devină ca niște miei și să sufere totul, iar alții au ales să devină răi și să primească caracterul lui Satana. Atunci, în cele din urmă, Domnul va avea acolo un popor pe care să îl elibereze, așa cum a eliberat poporul Egiptului, și de aceea va face plăgi ca plăgile din Egipt în fața acestui faraon care este Satana și care are acest popor închis, și ucis, și biciuit, și torturat, și chinuit, și ucis cu foame și oboseală de atâta vreme.

Și în Egipt, probabil că au existat multe persecuții. Moise avea 40 de ani când a fugit și s-a întors la vârsta de 80 de ani, dar când s-a născut el era deja persecuție, băieții erau deja uciși de acest faraon. Deci, cel puțin, acești oameni fuseseră supuși la opresiune, teroare și măcel timp de 80 de ani, același tip de măcel care are loc în Coreea de Nord și în alte dictaturi comuniste de ceva timp. Acesta este caracterul roman, așa cum am spus de atâtea ori, caracterul roman care este descris în Daniel, capitolul 7. Apoi, cei care sunt eliberați aici, în Daniel, capitolul 12, versetul 1, sunt acești sclavi. Și apoi, în versetul 2, se spune că acel timp de necaz, adică timpul ultimelor șapte plăgi, este și timpul în care cei mulți care dorm în țărâna pământului vor fi înviați. De ce sunt mulți? De ce sunt mulți și de ce nu sunt toți? Este ușor pentru toată lumea să știe de ce nu sunt toți, pentru că acel timp în care va veni Domnul nu este timpul în care toți cei răi vor fi înviați. Și aici vorbește mai ales despre cei buni. Iar cei buni nu sunt toți, ci sunt milioanele și milioanele și sutele de milioane care au fost uciși de această fiară romană, încă de la începuturile ei, probabil. Mulți, foarte mulți, au fost uciși. Acești mulți care dorm în țărână, așteptând eliberarea lor de moarte, vor fi în cele din urmă treziți în acest timp al ultimelor șapte plăgi și se vor alătura grupului celor care, fără să vadă moartea, vor fi eliberați. Astfel, putem înțelege că va avea loc o eliberare a celor care sunt în viață și va avea loc o eliberare a celor care sunt prizonieri ai morții. Apoi, revenind la cartea Psalmilor, același lucru se spune în Psalmul 114:7: "în fața Domnului se va cutremura pământul, în fața Dumnezeului lui Iacob". Iar aici, în versetele anterioare, descrie ceea ce s-a întâmplat când DUMNEZEU și-a salvat poporul din Egipt. Același lucru, practic, îl găsim și în Psalmul 110, pentru că este același timp de pedeapsă, este un timp în care lumea se umple de cadavre. Psalmul 110 nu vorbește despre eliberarea poporului asuprit, ci vorbește despre pedeapsa celor răi. Vorbește despre pedeapsă, dar Psalmul 114 dezvoltă puțin, iar apoi Daniel 12. Și ceilalți psalmi vorbesc de asemenea despre ce se va mai întâmpla în aceste vremuri. Să ne întoarcem acum la Ieremia pentru a citi despre aceeași perioadă. Ieremia 17 descrie o situație teribilă pentru vest, pentru că situația se referă la Iuda. Iuda, în sens spiritual, înseamnă vestul. Poate, într-un mod special, America, dar cred că Occidentul în general. "Păcatul lui Iuda este scris cu o daltă de fier și cu un vârf de diamant". Vârful de diamant este folosit pentru a putea marca ceva foarte dur, de exemplu sticla. Cristalul este cel mai dur material înaintea cuarțului, în cel mai bun caz, și a altor materiale cristalizate. Iar dintre cristale, cel mai dur este diamantul. Diamantul poate marca berilul, rubinul și alte cristale. Acestea sunt tipuri de cristale, fiecare mai

dură decât cealaltă. Diamantul este cel mai dur, are duritatea 8 cred, nu mai țin minte exact tipul de duritate, dar poate marca orice alt material. Deci aici înseamnă că păcatul lui Iuda este extrem de mare, este maxim. "Și este sculptat pe tăblița inimii lui", adică pe minte. Mintea este ca o tăbliță pe care putem scrie caracterul lui DUMNEZEU sau caracterul lui Satana. Așadar, acesta este contextul. Contextul este același ca și în altă parte, unde se spune: "nu vă mai rugați pentru poporul acesta". Adică, este o stare în care trebuie să vină pedeapsa. Nu mai există nicio lucrare care să poată fi făcută din locul preasfânt pentru pocăința acestora. Ei nu mai pot suferi. Această stare este aceeași cu cea a majorității conducătorilor, în vremea Domnului Isus Cristos, a conducătorilor spirituali, a preoților, a marilor preoți, a fariseilor și a celor care L-au răstignit pe Domnul și nu s-au mai pocăit niciodată. Este aceeași stare și am văzut că după aceasta a venit pentru ei distrugerea Ierusalimului. Deci aici este descrisă, practic, starea lumii occidentale, dar a marilor, a marilor puteri din vest, în special, și a conducătorilor, înainte de trâmbițe sau în timpul trâmbițelor, pentru că acest păcat maxim este un semn că trebuie să înceapă cele șapte trâmbițe ale lui DUMNEZEU. Trâmbițele sunt pedepsele îngăduite de Domnul în Occident pentru a-i pedepsi pe toți cei care nu mai vor să se pocăiască, pe cei care s-au închis în răutatea lor, iar Domnul nu vrea să-i lase pe cei răi să conducă sau să existe printre cei blânzi din Occident. Trebuie să existe o zi de pedeapsă pentru ei și nu va fi o zi, ci va fi de aproximativ trei ani și jumătate. Ce sunt cele șapte trâmbițe? Cei dintre voi care vor aștepta până la sfârșitul acestui video vor putea să înțeleagă puțin mai multe despre acest lucru. Se spune aici: "Blestemat este omul care se încrede în om, care își face carnea brațului său și inima lui se depărtează de EU SUNT". Acest capitol se repetă, practic, în multe părți ale Bibliei. Este vorba de această situație disperată a acestui tip de oameni care, cu legea în mână, cu Biblia în mână, între ghilimele, adică trăind în mijlocul libertății și al binecuvântărilor democrației și înconjurați de oameni altruști, aleg să fie răi, să fie răi, să fie meschini, să profite de toată lumea, să fie egoiști. De aceea se spune: "Blestemat este omul care se încrede în om". Aici om nu înseamnă orice om, ci acești oameni. Versetul 5 înseamnă că, de acum înainte, blestemați sunt cei care vor ajunge să se încreadă la maximum în acești lideri cu inimă de diamant, cu minte de diamant, egoiști. Așa că Domnul cere să nu se aibă încredere în aceștia, ca oamenii să ia decizii și să poată, în mintea lor sau prin acțiunile lor, să protesteze împotriva acestei situații. Și 7 spune: "Binecuvântat este omul care se încrede în EU SUNT și a cărui încredere este EU SUNT, căci va fi ca un copac plantat lângă ape". Și acesta este Psalmul 1 cu versetul 3. Se repetă exact Psalmul 1 cu versetul 3. Iar Psalmul 2 vorbește exact despre situația în care poporul, adică națiunile, se mânie. Aici "națiunile" nu se referă la Occident, ci la comuniști, la dictatori. Psalmul 2 sună astfel. "De ce se înfurie națiunile și popoarele și își închipuie lucruri deșarte?" Și aici se vorbește că aceștia sunt regii pământului. Biblia îi numește regi, în acest context, pe cei răi, pe regii dictatoriali. Iar opusul, adică ceilalți împărați buni de pe pământ, intră aici sub numele de Domnul, de EU SUNT, pentru că ei luptă împotriva lui EU SUNT, dar luptă împotriva altora de aici, de pe acest pământ, în care Domnul se recunoaște pe Sine. Și Domnul spune: "Dar Eu Mi-am așezat regele asupra Sionului, muntele

sfințeniei Mele". Înțelegem, este foarte asemănător ceea ce spune El aici în Psalmul 2 cu Psalmul 110 pe care l-am citit. Se completează unul pe celălalt, vorbește despre același timp. Și revenind la Ieremia, spune aici: "Inima este înșelătoare mai presus de orice și nespuse de rea, cine o poate cunoaște? Domnul este cel care încearcă rinichii". Sunt două lucrări pe care le face Domnul aici, în acest verset 10, El cercetează inima sau inimile și El încearcă rinichii. Cercetarea inimilor este în orice moment, la fiecare ocazie pe care DUMNEZEU o pregătește pentru fiecare, când se uită în mintea noastră pentru a vedea ce decizii luăm, ce fel de caracter este în noi, ce iubim, care este scopul vieții noastre, ce vrem în această viață, fiecare dintre noi. Și astfel El cercetează inima cu Duhul Său cel Sfânt. Dar al doilea lucru pe care îl spune este că El încearcă rinichii. Aici cuvântul "rinichi" înseamnă de fapt rinichi. De ce încearcă Domnul rinichii? Nu știu dacă vreunul dintre voi s-a aflat vreodată, dintr-o dată, într-o situație periculoasă. Cum a reacționat corpul vostru la asta? Unde a fost locul durerii? În minte sau în pânțece, în intestine, să spunem? Probabil că undeva în burtă. Deci, probabil, Domnul vrea să spună aici că proba rinichilor înseamnă deja situația de probațiune a omului, înseamnă necazul, înseamnă situațiile în care omul va intra în panică dacă este rău, sau va avea liniște, așa cum au avut cei trei prieteni ai lui Daniel în cuptor, sau Daniel însuși în groapa cu lei. Așadar, sunt două lucruri, nu mai sunt altele. Cel care știe că este vinovat, știe că a luptat împotriva conștiinței sale, când întâlnește un leu pe drum, între ghilimele, într-o situație de moarte sau de pericol, sau când știe că viața lui nu este atât de curată și că poate să moară, brusc, organele lui, unele organe, îi dau o stare, o durere, un disconfort, pe când cei care au pace, cei nevinovați, nu vor simți acest lucru, nu vor avea acest sentiment, pentru că ei, ca și Pavel, vor fi gata să moară dacă este nevoie și să fie cu Domnul lor, între ghilimele. Așadar, Domnul este cel care testează rinichii, adică El este cel care aduce vremea de necaz, El este cel care aduce vremea trâmbițelor pentru cei răi și El va încerca rinichii multor răi. Fiecare rinichi care va reacționa într-un mod rău, este clar că și mintea este rea; este o expresie pe care Domnul o folosește pentru a spune că acesta este un alt timp, nu timpul de cercetare a inimii, ci timpul de încercare finală. Este timpul ultimei probări a fiecăruia, așa cum a avut fiecare, așa cum a avut Iacob când l-a confruntat pe fratele său, Esau. Fiecare, după ce a terminat cursurile școlare ale vieții sale, va fi supus la un moment dat examinării finale a școlii sale, a caracterului pe care l-a dezvoltat. Și în această examinare, Domnul va vedea exact ce caracter a dezvoltat. Despre aceasta este vorba aici despre testarea rinichilor, și este vorba despre timpul trâmbițelor și al ultimelor șapte plăgi. În acest caz, pentru că este vorba despre Iuda, este vorba despre timpul celor șapte trâmbițe, când vor veni pedepsele pentru acești răi din vest. Versetul treisprezece spune altceva, spune: "O, EU SUNT, nădejdea lui Israel, toți cei ce mă părăsesc vor fi rușinați, și cei ce se depărtează de mine vor fi scriși în țărână, pentru că au părăsit pe EU SUNT, izvorul de ape vii". Aici găsim o altă expresie pentru cei foarte răi din Iuda. Ei au părăsit izvorul apelor vii. Care este consecința? Ei vor fi scriși în țărână. Această scenă o regăsim în viața Domnului Isus Cristos, când a scris în țărână. Și ceea ce a scris în țărână au fost nume și păcate. Domnul a scris nume și a scris păcatele lor. Iar aici, în Ieremia, expresia "scris în

țărână" înseamnă a fi destinat morții sau pierzării. Dacă El îi scrie în țărână înseamnă că vor ajunge acolo, sub pământ. Așadar, Domnul, când a scris aceste nume ale acestor păcătoși de frunte, a vrut să spună că fie ei înșiși, fie păcatele lor trebuie să fie îngropate. Domnul vrea să-i ierte și vrea să îngroape sau să dea la moarte doar păcatele. Dar dacă ei se lipesc de păcat și nu vor renunța la el, vor fi arși împreună cu păcatele lor sau uciși împreună cu păcatele lor. Domnul va turna focul Său pentru a ucide păcatul și pe inițiatorul lui, Satana. Dar împreună cu Satana vor muri toți cei care i-au slujit pentru că s-au lipit de păcatele lor. Domnul a pregătit această zi de pedeapsă nu pentru a ucide pe cineva, ci doar pe Satana și pe îngerii lui. Toți aceia, de bunăvoie, vor fi uciși pentru că se vor afla în locul unde vor cădea judecățile Domnului. Ei se vor afla acolo din cauza păcatelor lor. Așadar, este ceva ce poate nimeni nu a înțeles până acum, această scriere a Domnului Isus în țărână pe care Domnul ne-a dezvăluit-o în această săptămână. Apoi, profetul continuă să vorbească despre vindecare. Asta înseamnă că cele șapte trâmbițe sunt un timp, de asemenea, al bolilor, al armelor biologice, al armelor chimice. Și încă ceva, el spune: "vindecă-mă și salvează-mă". Adică, este război, este opresiune, este un timp de strâmtorare înainte de ultimul timp de strâmtorare. Dar acesta este ultimul timp al necazului când încă mai există har, când cineva se poate pocăi. Acesta este timpul în care cei răi din Iuda, între ghilimele, sau din vest, vor fi pedepsiți. Un alt lucru pe care am dori să îl remarcăm în acest capitol, pentru că nu avem timp să îl analizăm verset cu verset, este în versetul 18. "Să fie ei rușinați, și eu să nu fiu rușinat. Adu peste ei o zi rea și zdrobește-i cu dublă zdrobire." Aici vorbește profetul. Aici este un timp de persecuție, el vorbește clar. "Ei mă persecută". Este timpul celor șapte trâmbițe.

Aceasta înseamnă că există opresiune din partea celei de-a patra fiare. Este o perioadă de distrugere, dar nu este distrugerea finală a ultimelor șapte plăgi, ci este o altă distrugere despre care Biblia vorbește și pe care o numește o distrugere, dar nu de tot, o mistuire, dar nu de tot. Iar această mistuire este întotdeauna stabilită pentru Iuda, pentru Israel, pentru cei care simbolizează Occidentul. Această mistuire nu este completă, de aceea profetul încă mai poate vorbi și încă mai poate întreba. Harul nu este închis. Există încă speranță de salvare și de vindecare. Ce înseamnă expresia "dublă zdrobire"? Ei bine, în limba ebraică, cuvântul "dublu", care a fost tradus aici cu "dublu", înseamnă și "al doilea". Așadar, putem traduce fie cu "dublu", fie cu "al doilea". Este alegerea noastră. Aici, traducătorul Bibliei a pus "dublu", dar eu cred că nu este corect. Cred că este mai bine să se traducă "zdrobește-i cu a doua zdrobire". A doua zdrobire este ca și cum am spune a doua moarte. Adică, este a doua oară când se aplică pedeapsa. Este vorba de ultimele șapte plăgi. Prima zdrobire este cea care nu este cu totul, cele șapte trâmbițe. A doua zdrobire este completă, cele ultime șapte plăgi. Aici Domnul îi poruncește lui Ieremia încă să stea la porțile copiilor poporului. Cu alte cuvinte, este încă un timp de har, încă se mai pot pocăi. Mulți vor fi confuzi în acest timp teribil care va veni peste Occident. Ei vor crede că este sfârșitul lumii în sine, că este vorba de plăgi. Nu este așa. Nu va fi vorba de plăgi. Dar profeții lui DUMNEZEU, numai ei vor înțelege, cei care studiază și înțeleg Biblia; biserica

Filadelfia va înțelege că nu este încă timpul ultimelor șapte plăgi. Și apoi, în a doua parte, în ultima parte a acestui capitol 17, el vorbește insistent despre Sabat. De șase ori, cel puțin așa am numărat eu, el menționează cuvântul Sabat. Și spune că unul dintre principalele păcate ale lui Iuda a fost acela că ridicau poveri în ziua de Sabat. Nu au ținut Sabatul. Ei bine, înțelegem că fiecare va fi judecat după lumina pe care o are. Și există șapte biserici diferite, șapte tipuri sau categorii diferite de oameni, fiecare cu lumina sa, mai mare sau mai mică. Nu toți vor ști despre Sabat. Dar aici este altceva, aici se vorbește despre încălcarea a ceea ce știi, călcarea în picioare a conștiinței tale, încălcarea legii lui DUMNEZEU pe care o cunoști, a celor zece porunci. Noul Testament spune că dacă încalci doar una, le încalci pe toate. Cu alte cuvinte, dacă o persoană cunoaște doar trei porunci, nu a reușit să afle că mai sunt alte șapte, știe doar trei, iar dacă încalcă una dintre aceste trei, este ca și cum le-ar încălca pe toate. Dar el va fi judecat doar pentru cele trei pe care le cunoaște, nu pentru cele șapte pe care nu le cunoaște. Nu toată lumea cunoaște Sabatul. Așadar, Sabatul este aici un simbol al uneia dintre cele zece porunci, să spunem, deși cele zece porunci se reduc în cele din urmă la două, ambele fiind iubirea agape. Dar, în detaliu, oricare dintre aceste zece porunci, fiecare persoană din această lume știe, este convinsă în mintea sa, în conștiința sa, cel puțin că nu se poate ucide. Cei careucid cu siguranță se simt vinovați, altfel sunt oameni bolnavi mintal. Dar o persoană normală știe că uciderea este un păcat, știe că furtul sau minciuna, alte lucruri, o altă poruncă din aceste porunci este un păcat. Este clar că primele patru porunci sunt puse în mod special pe o altă tablă pentru că sunt pentru oamenii care știu mai multe, sunt pentru oamenii care citesc Biblia. Dar există și alte biserici care nu citesc Biblia, dar care știu despre a doua tablă sau despre unele porunci din a doua tablă. Și eu cred că fiecare va fi judecat după lumina pe care o are, dacă o încalcă sau nu o încalcă. Este exact ceea ce se spune în mesajul către biserici, către cele șapte biserici; se spune: "Păstrați numai ceea ce aveți, nu vă pun nicio altă povară." Înțelegem ? Acum se ridică întrebarea care a fost pusă aici, că, de exemplu, în Statele Unite, oamenii care trăiesc în orașe sunt forțați, nu forțați ca în comunism, ca în dictatură, dar se simt forțați să muncească prea mult, să muncească șapte zile pe săptămână, să aibă mai multe locuri de muncă, să nu aibă odihnă într-un cuvânt. Ce se întâmplă cu ei sau cine este vinovat de acest lucru? Pentru că am spus de multe ori că Babilonul are fiice. Iar Babilonul este descris în Apocalipsa în două moduri. Babilonul simbolizează marele oraș, adică capitala Chinei, așa cum am spus, din care izvorăște totul. Dar Babilonul este și marele oraș, adică simbolizează marile orașe. Marile orașe sunt teritoriul lui Satana în această lume. Nimeni nu ne obligă să locuim în aceste orașe, în Occident; suntem liberi să ne mutăm. Eu însumi m-am mutat de multe ori. Am înțeles că Domnul este cel care îi mută pe oameni dintr-un loc mai rău într-un loc mai bun. Cei care sunt conduși de acest gând că nu ar trebui să te muți din locul în care te-ai născut, că este rău, asta vine de la Satana. Cei care vor să fie liberi în democrații trebuie să caute și în democrații locul în care pot fi cu adevărat liberi, pentru că în marile orașe nu pot fi. Nivelul de trai ridicat, între ghilimele, necesită un cost ridicat. Iar oamenii își taxează sau își dau energia, sănătatea, totul, resursele, totul pentru a trăi în orașe, ca și cum

acesta ar fi cel mai bun loc din lume. Biblia spune că cel mai bun loc din lume pentru a trăi este grădina. DUMNEZEU a pus în grădina Edenului. DUMNEZEU nu a făcut un oraș mare pentru Adam și Eva. El i-a pus într-o grădină. Oricine poate părăsi orașul, chiar și cerșetorii. În loc să stea acolo pe străzi, în parcurile marilor orașe, mai bine pleacă la țară și acolo se poate găsi un loc unde să muncească pământul pentru cineva și să aibă ce mânca în fiecare zi. Cred că aceasta este o opțiune pentru toată lumea, chiar dacă spun că nu pot pleca. Nimeni nu este legat de faptul că nu poate să meargă, că nu poate să caute o viață liberă cu DUMNEZEU. Aceasta este părerea mea despre marile orașe. Ele nu sunt un loc pentru o viață cu adevărat liberă. Ele sunt teritoriul lui Satana. Sunt un loc în care Satana are puterea de a oprima și în mijlocul Occidentului, în mijlocul democrației. În marile orașe, Satana își are și el regatul său. Satana îi asuprește pe oameni. Așadar, a trăi la țară este cea mai mare binecuvântare care există, așa cum a spus Ellen White. Să trăiești la țară, nu a trăi neapărat în sate, în vreun sat. Să trăiești la țară, să ai o bucată de pământ, chiar dacă trebuie să trăiești în grupuri, pentru că nu poți cumpăra, dar îți găsești pe altcineva și lucrezi acolo și ai mâncare și ai o viață liberă și ești liber. Chiar dacă nu câștigi patru mii de euro sau dolari pe lună, sau trei mii sau două mii sau o mie, la țară pot fi luni în care nu ai bani și doar în perioadele de sezon, când poți să vinzi fructe, sau ceva, sau ulei sau alt produs, poți să câștigi ceva. Dar costul vieții nu este ridicat, este scăzut, dar viața este liberă. Așa că înțelegem de ce vorbește cu atâta insistență despre Sabat în acest capitol care vorbește de fapt despre cele șapte trâmbițe. Și acum să trecem la celălalt text pe care ni l-a dat Domnul, textul pe care ni l-a dat în același serviciu de Sabat. Este în Zaharia de la șase la opt. Și cartea Zaharia este o carte care îi încurcă pe mulți, pentru că vorbește, aparent vorbește despre reconstruirea templului și aparent vorbește și despre lucruri care se vor întâmpla în zilele din urmă. În realitate, vorbește despre același lucru, același lucru care este construirea poporului care va primi salvarea. Nu vorbește despre vreun templu de cărămidă sau de piatră, ci despre clădirea bisericii care va primi salvarea. Când spun biserică, mă refer la oameni, nu mă refer la o biserică anume, ci în caracter. Toți trebuie să intre pe poarta cea strâmtă, pentru că poarta împărăției lui DUMNEZEU este strâmtă, calea este îngustă. Și trebuie să renunțe la egoismul lor și în felul acesta vor fi primiți în împărăția lui DUMNEZEU. Căci capitolul șase se încheie cu versetul: "Și cei de departe vor veni și vor zidi în templul lui EU SUNT și veți cunoaște că EU SUNT al oștirilor m-a trimis la voi, și aceasta se va întâmpla dacă veți asculta vocea lui EU SUNT Dumnezeuul vostru cu atenție". Semnul care este dat de profetul care a fost trimis. Când veți vedea că mulți din depărtare vor veni și vor zidi în templu. Înțelegem că înainte erau ruine fizice, dar înțelegem că templul pe care DUMNEZEU vrea să-l vadă este un popor cu caracterul lui Isus Cristos. Acesta este templul. Fiecare este o cărămidă în acel templu. Așadar, mulți vor veni de departe și vor zidi în templu, înseamnă că și cei care vin de mai departe, adică cei din comunism, să spunem, cei din Asia, își vor zidi caracterul. Veți vedea mulți din cele mai îndepărtate locuri care vor lucra dezinteresat. Și asta înseamnă că și ei lucrează în templul Domnului. Aici, templul Domnului nu este încă terminat. Asta înseamnă că timpul harului nu s-a terminat. Asta înseamnă că timpul de

aici trebuie să fie înainte, trebuie să fie în cele șapte sigilii sau în cele șapte trâmbițe. Să ne uităm la capitolul șapte. În capitolul șapte se spune, de exemplu, în versetul nouă: "Așa a vorbit EU SUNT al oștirilor, zicând: Judecați cu judecată adevărată și arătați milă și îndurare, fiecare față de fratele său. Nu asupra văduvă, nici pe orfan, nici pe străin, nici pe sărac, și nimeni să nu gândească rău în inima sa împotriva fratelui său. Dar ei nu au vrut să asculte." În versetul unsprezece aflăm că situația sau timpul este același cu cel din Ieremia șaptesprezece. În Ieremia, ei aveau o inimă de diamant și aici este la fel, nu au vrut să asculte. Aceasta înseamnă că au o inimă de piatră, o inimă rebelă. Este același timp. Cele șapte trâmbițe trebuie să vină peste ei. Domnul vorbește aici despre Occident, despre Israel. Și lui Israel îi spune, în primul rând, "Judecați cu judecată adevărată, fiți milostivi și înțelegători fiecare cu fratele său". De ce spune frate? Frate înseamnă cu cei din Occident, cu aproapele tău. Și nu numai, cu oricine din această lume, pentru că toți suntem frați, toți ne tragem din Adam și Eva. Ce milă trebuie să arate un om normal? Păi, pe cât posibil, să dea dovadă de altruism, să trăiască ghidat de altruism, cu darurile pe care le are. Persoana săracă poate să aibă daruri cu care să ajute sau să arate milă, să ajute pe cineva care are nevoie. Nu numai faptul de a avea bani îi dă posibilitatea de a ajuta. Nu, săracul poate fi egoist sau poate fi altruist. Bogatul poate fi egoist sau altruist, pentru că fiecare cu darul pe care l-a primit de la DUMNEZEU sau cu darurile este necesar să le pună în lucrare, adică să le folosească pentru a face bine altora, nu lui însuși. Ce bine poate face un politician, un președinte, de exemplu? Acest mesaj este și pentru președinți. Pentru președinte este acesta: "Judecă cu adevărat, arată milă și compasiune, nu asupra văduvă sau pe orfan". Aceasta înseamnă să faci dreptate pe pământ, pentru că un președinte trebuie să privească dincolo de gardul casei sale. Un președinte nu trebuie să facă bine doar vecinului său, ci poate și țării vecine sau unei alte țări mai îndepărtate. Dacă un președinte este președintele celei mai puternice țări din lume, de exemplu, datoria sa este și mai mare. Cu cât mai mare este darul și puterea pe care o primește cineva, cu atât mai mare este responsabilitatea și ceea ce așteaptă Domnul de la el. Așadar, președinții din Occident și mai ales din Statele Unite nu vor fi salvați atât de ușor. Ei sunt obligați în fața Domnului să facă milă și să lucreze îndurare și eliberare pe pământ. Ei trebuie să elibereze așa cum Avraam a mers și i-a eliberat pe acei prizonieri luați de acele popoare păgâne. El a fost un om al păcii, nu a fost un om al războiului, a fost un om al păcii. Poate că nu a luptat niciodată, poate că nu a atins niciodată o armă, dar în momentul de nevoie, când presiunea era mare, unde a putut afla, unde a putut, a luat sabia și a mers și i-a eliberat. Și sunt sigur că a mers în acea eliberare cu DUMNEZEU. DUMNEZEU i-a dat eliberare.

Așadar, un președinte, poate nu cel al unei țări mici, dar președintele Statelor Unite, de exemplu, are puterea de a elibera orice țară din lume dorește. Coreea de Nord, de exemplu, de atât de mult timp cu această opresiune, ne-am uitat puțin la istoria ei. Coreea de Nord, care după cel de-al Doilea Război Mondial, Occidentul, care nu avea trupe în Coreea, i-a propus lui Stalin să împartă în două acest teritoriu al Coreei, care înainte, până la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, făcea parte din Japonia. Apoi, războiul s-a încheiat și această parte a Japoniei, care este o peninsulă care se

începe să se învecineze cu China, a fost împărțită în două. Stalin a fost de acord, deși Stalin avea trupe în Coreea de Nord, dar Occidentul nu avea trupe și a fost o decizie foarte surprinzătoare din partea lui Stalin, care a acceptat acest lucru atât de ușor, deoarece a considerat că acel teritoriu nu are nicio importanță strategică, deși este un teritoriu între Statele Unite și Asia. Dar Stalin nu și-a dat seama de asta, așa că a acceptat, au împărțit acel teritoriu în două și apoi Coreea de Nord a atacat Coreea de Sud și atunci Occidentul a trimis trupe în Coreea de Sud și apoi s-au luptat și în cele din urmă au ajuns la același lucru, pentru că China a intervenit, China a trimis trupe după ce americanii și europenii, cei care luptau acolo, au cucerit o mare parte din peninsulă, au urcat în nord, dar apoi China a intervenit, China a trimis trupe și apoi au împins forțele occidentale și apoi au fost în întâlniri, în tratate, în cele din urmă au ajuns din nou să stabilească această graniță, această graniță a paralelei 45 și să împartă acest teritoriu în două, acest teritoriu care de atunci a fost preluat de Satana ca fiind locul cu cea mai completă și cea mai perfectă și cea mai teribilă dictatură care a existat vreodată în această lume. Această dictatură a Kimilor este cea mai rea și cea mai longevivă dictatură. Deci vedem că nu și-au făcut partea lor, nu au înțeles responsabilitatea lor în fața lui DUMNEZEU și responsabilitatea lor față de darul pe care Domnul li l-a dat - un teritoriu cu libertate, le-a dat autoritate, le-a dat armată, putere, americanilor și nu au folosit-o pentru a elibera acel teritoriu. Dar Domnul va elibera acel teritoriu fără ajutorul Statelor Unite, dacă ei nu vor să ajute. Cu o piatră mică El îl poate învinge pe Goliat. Un alt caz pe care l-am studiat este Cuba. Cuba, care are o istorie mai complicată, a fost și ea sub guvernul Statelor Unite pentru o vreme, apoi a fost republică la începutul secolului trecut, a devenit independentă de Statele Unite și apoi a fost stabilit un guvern republican timp de jumătate de secol și exact după cel de-al Doilea Război Mondial, așa cum s-a întâmplat și cu Coreea, a avut loc o revoluție de aproximativ cinci ani, din 53 cred că până în 59, până la 1 ianuarie 1959, apoi aproximativ cinci ani, o revoluție a lui Fidel Castro care a înlăturat acel guvern republican și a pus un guvern pro-rusesc. Și de atunci, anul acesta se împlinesc exact 70 de ani, se împlinesc 70 de ani de când a început revoluția în 53, anul acesta în 2023, deci de când s-a instaurat comunismul, poporul a avut o perioadă grea. Acesta este un teritoriu apropiat de Statele Unite, ar fi putut interveni, dar nu au făcut-o. Tot acest sânge nevinovat, toată această suferință, toate acestea vor fi cerute din mâna străjerului, amintiți-vă că Biblia vorbește despre străjerii pe care îi pune DUMNEZEU și dacă vine sabia și ucide oameni, cel care trebuie să plătească este străjerul în fața lui DUMNEZEU. Există multe alte cazuri în Vietnam și în alte părți care au fost părăsite, acestea sunt țări care au fost în cele din urmă abandonate de Statele Unite și chiar mai recent și în Afganistan. Statele Unite au avut un impuls de a face ceva, dar, în cele din urmă, interesul propriu, egoismul și faptul că i-au dat timp lui Satana să lucreze în mințile lor i-a făcut să se retragă din aceste teritorii, le-a lăsat în mâinile comuniștilor din această lume. Astfel, vedem că a existat întotdeauna un război între democrație și comunism. Așadar, revenind la Zaharia 7, vedem că ceea ce așteaptă Domnul în acest timp al sigiliilor, al trâmbițelor, de la întreaga lume și mai ales de la lideri, pentru că El a promis că va avea niște regi, a spus că este numit Regele Regilor, a promis că va

avea niște regi adevărați, lideri și oameni normali, sfinți cu toții. El a promis că va avea o împărăție a sfințeniei și oameni sfinți. Ceea ce cere Domnul de la toată lumea este scris aici în Zaharia, este scris clar aici, ce ar trebui să caute oamenii în acest moment. Pe scurt, este caracterul lui Isus Cristos, este dragostea agape, este dragostea dezinteresată, este acea putere care vine de la DUMNEZEU de a trăi nu pentru noi înșine, ci de a trăi pentru a oferi binecuvântare altora, de a trăi pentru a fi buni. În vechime, oamenii lui DUMNEZEU din Biblie încercau întotdeauna să se prezinte în fața lui DUMNEZEU cu ceva bun pe care îl făcuseră pentru cineva, adică, dacă făceau un bine cuiva, unui sărac, cuiva aflat în nevoie, inima acelui nevoiaș îi mulțumea lui DUMNEZEU și poate se ruga pentru cel care îi făcuse bine. Iar când omul lui DUMNEZEU se prezintă în fața lui DUMNEZEU, atunci are aprobarea altor minți care au primit binele de la el. Și așa ar trebui să se prezinte fiecare în fața lui DUMNEZEU. Cu toții trebuie să avem un popor căruia i-am făcut bine, care să-i mulțumească lui DUMNEZEU pentru ceea ce i-am făcut noi. Și în felul acesta nu va fi niciodată cineva condamnat înaintea lui DUMNEZEU. Dacă cineva a avut o influență benefică, a ajutat suflete și există minți recunoscătoare în această lume pentru lucrarea sa, atunci în fața lui DUMNEZEU va primi acceptare. Dar dacă se strigă că cei care ar fi putut fi ajutați de acel om nu au fost ajutați, atunci și DUMNEZEU îi condamnă, împreună cu sufletele nevoiaș care nu au fost ajutate. Vedem cum DUMNEZEU va face întotdeauna conform cu ceea ce vine la tronul Său; fie vine la El mulțumirea, fie vine la El strigătul împotriva vreunui suflet. Sunt multe situații în Biblie în care se spune acest lucru, chiar și în Noul Testament se spune că rugăciunile noastre pot fi împiedicate dacă cineva are ceva împotriva noastră, nu cineva rău, ci vreo persoană pe care nu am ajutat-o, vreo persoană nevoiașă are ceva împotriva noastră. Rugăciunile noastre sunt împiedicate. Vedem cât de necesar este ca noi să facem binele. Este legea vieții. A face binele este cu adevărat o lege a vieții. Și aici, întorcându-ne la Zaharia 7, se spune, versetul 11 și 12: "Dar ei nu au vrut să asculte, ci și-au întors umărul, și-au îngreunat urechile ca să nu audă și și-au făcut inima ca un diamant". Din nou diamant. Vedem cum Domnul a făcut legătura, ne-a dat două capitole, două cărți în aceeași zi de Sabat în care vorbește despre diamant. Este o dovadă clară că DUMNEZEU încă vorbește. "Și ei și-au făcut inima ca un diamant, ca să nu asculte Legea și nici cuvintele pe care EU SUNT al oștirilor le-a trimis prin Duhul Său, prin mâna profeților de mai înainte. De aceea a fost o mare pedeapsă făcută de către EU SUNT al oștirilor". Despre această mare pedeapsă citim în Psalmi. În Psalmi se vorbea despre pedeapsă, dar acea zi a puterii sau a pedepsei lui DUMNEZEU, acea zi a mâniei Sale este ziua ultimelor șapte plăgi. Aici este vorba tot de o mare pedeapsă care are loc în cele șapte trâmbițe. Unde are loc pedeapsa aici, în Zaharia? Spune: "De aceea s-a făcut o mare pedeapsă", nu spune unde, dar se știe unde, în Israel, împotriva acestora. Iar pedeapsa care este menționată aici este înainte ca aceasta să se întâmple. Aici Domnul vorbește despre trecut, despre ceea ce s-a întâmplat și de ce a ajuns la ruină această cetate care a fost distrusă de Nabucodonosor. Ei își făcuseră inima de diamant. De aceea s-a făcut mare pedeapsă. Așadar, în distrugerea Ierusalimului trebuie să înțelegem sau trebuie să vedem marea suferință a

Occidentului în momentul celor șapte trâmbițe. Este vorba de Ierusalim, nu este vorba de întreaga lume. Dar Ierusalimul va fi reconstruit. Asta înseamnă că după ce Ierusalimul este distrus, citez, după timpul de trei ani și jumătate al celor șapte trâmbițe sau la sfârșitul acestui timp, trebuie să se termine cu reconstruirea. Cu alte cuvinte, trebuie să existe un popor curat la inimă, un popor sfânt. Și continuă să vorbească despre asta în capitolul opt. Spune: "Cu mare mânie am fost gelos", gelozia lui DUMNEZEU nu seamănă cu cea a oamenilor. Gelozia omenească vine de la Satana. Gelozia lui DUMNEZEU este de a salva.

Este un zel în care DUMNEZEU este capabil să rănească, să lase oamenii să atace poporul Său, doar pentru a produce caracterul Său, pentru a produce o inimă sensibilă, o inimă pașnică, miloasă. El este capabil să permită chiar și Chinei și aliaților săi să poarte război împotriva Occidentului pentru a produce pocăință în unii care nu vor să se pocăiască în timp de pace. Cunoaștem, foarte bine, citatul din Ellen White în care spune că lucrarea pe care nu am făcut-o în timp de pace va trebui să o facem în timp de război. Iar acest citat este pentru cei care nu au vrut să ajungă la altruism în timp de pace. Cuvântul lui DUMNEZEU ne asigură că gelozia lui DUMNEZEU se va aprinde față de Occident. Versetul 3: "Așa zice EU SUNT: Am restaurat Sionul și voi locui în mijlocul Ierusalimului. Ierusalimul se va numi cetatea adevărului, și muntele Domnului oștirilor, muntele sfințeniei." Aceasta este o promisiune pentru după trâmbițe. La sfârșitul trâmbițelor trebuie să se împlinească acest verset. În versetul 6 se spune: "Dacă acest lucru va părea greu în ochii rămășiței acestui popor în acele zile, va părea greu și în ochii Mei, zice EU SUNT al oștirilor?" Adică, pare un lucru imposibil dacă privim lumea așa cum este astăzi. Pare un lucru imposibil să vedem o lume purificată, un sanctuar purificat de Domnul de orice egoism, de orice răutate. Dar Domnul are un mare zel și o putere atotputernică, ca să spunem așa. El are toată puterea de a face ceea ce vrea. El poate umple pământul de cadavre, așa cum a spus în Psalmul 110. El poate face judecată oriunde în această lume, acolo unde vrea El. Un alt lucru care se va întâmpla la sfârșitul trâmbițelor este în versetul 7 și mai departe. "Așa vorbește EU SUNT al oștirilor: Iată, voi salva poporul Meu din țara de la răsărit și din țara unde apune soarele". Sunt două părți și împreună formează tot pământul, vestul și estul. "Voi salva pe poporul Meu din țara de la răsărit și din țara unde apune soarele și îi voi aduce și vor locui în mijlocul Ierusalimului, vor fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul lor în adevăr și în dreptate". Ierusalimul este împărăția Lui din punct de vedere spiritual, este cetatea Marelui Împărat, este împărăția Marelui Împărat, este împărăția Domnului, este împărăția păcii și a altruismului, este împărăția iubirii agape. "Ei vor fi poporul Meu și Eu voi fi Dumnezeul lor în adevăr și în dreptate." Așadar, nu va mai exista minciună în această împărăție, pe acest pământ, în această lume. Versetul 9: "Așa zice EU SUNT al oștirilor: Mâinile voastre să fie puternice, voi care auziți în aceste zile aceste cuvinte din gura profeților." Și continuă să vorbească, versetul 12 spune: "Căci va fi o sămânță de pace, vița își va da rodul, pământul își va da roadele și cerurile își vor da roua lor și voi face ca rămășița acestui popor să posede toate aceste lucruri". Va exista o sămânță de pace, adică vor exista locuitori în Împărăția lui DUMNEZEU. Vor exista oameni păcătoși care s-au pocăit de egoism.

Vița de vie înseamnă Israel, avem în diferite părți ale Bibliei, vița de vie își va aduce rodul, înseamnă că din Israel, adică din vest, din lumea democrată, va fi rod, va fi un popor, o rămășiță, un popor care va fi salvat și va locui în acest Ierusalim. Și mai spune: "... și pământul își va da roadele", aici avem și pământul, care își va da roadele, pământul, am arătat în Apocalipsa că acest cuvânt, pământ, înseamnă estul. Deci avem vița de vie și pământul, vestul și estul. Răsăritul își va da și el rodul, adică oamenii, vor fi oameni, mulți, foarte mulți oameni care vor fi la masă cu Avraam, Isaac și Israel. De ce cu ei? Pentru că s-au pocăit de păcatele lor și au intrat în Împărăția lui DUMNEZEU. Iar cei care vor să mănânce cu ei trebuie să aibă același tip de credință și de caracter, trebuie să devină sau să atingă altruismul lui DUMNEZEU, al lui Isus Cristos. "... și cerurile vor da roua lor", adică ploaia târzie. "Și voi face ca rămășița acestui popor să posede toate aceste lucruri. Și se va întâmpla că, după cum ați fost un blestem printre neamuri, casă a lui Iuda și casă a lui Israel, tot așa vă voi salva și veți fi o binecuvântare. Nu vă temeți, ci întăriți-vă mâinile". Și mai jos scrie: "Căci așa zice EU SUNT al oștirilor: Așa cum m-am gândit să vă fac rău când părinții voștri M-au provocat la mânie, zice EU SUNT al oștirilor, și nu m-am pocăit". Și asta reprezintă în cele șapte trâmbițe, versetul 15 acum. "Astfel, întorcându-mă, m-am gândit să fac bine Ierusalimului și casei lui Iuda în aceste zile. Nu vă temeți. Acestea sunt lucrurile pe care le veți face". Ca să mă întorc la voi, vrea să spună. Numai aceasta cer de la voi, vrea să spună. Versetele 16 și 17. Repetând din nou versetele 9 și 10 din capitolul precedent. Spune: "Spuneți adevărul fiecare către aproapele său. Judecați în porțile voastre, adevărul și judecata păcii. Și niciunul dintre voi să nu gândească rău în inima sa împotriva aproapelui său". Aici nu se spune împotriva fratelui său, pentru că înseamnă același lucru. "... împotriva aproapelui său și să nu faci un jurământ fals. Căci toate acestea sunt lucrurile pe care le urăsc, zice EU SUNT." Ce urăște Domnul? Egoismul. Egoismul și faptele egoismului. Asta urăște Domnul și asta va mistui cu foc. Nici o persoană egoistă nu va intra în rai și nici nu va rămâne în viață după cele șapte trâmbițe și după ultimele șapte plăgi. Această judecată viitoare a lui DUMNEZEU este împotriva oricărei persoane egoiste. Împotriva oricărei persoane rele, împotriva tuturor celor care își caută binele propriu mai presus de binele aproapelui său. Adică, este capabil să calce în picioare pe oricine pentru a obține ceea ce vrea. Și orice altă formă de egoism, Domnul se va uita adânc în inimă și Domnul va testa rinichii fiecăruia. Fiecare va trece prin agonia lui, fiecare va vedea moartea cu ochii lui, fiecare va trece prin experiența lui Iacob. Și fericiți sunt cei care vor avea sfârșitul lui Iacob. Fericiți sunt cei care se vor pocăi, cel puțin în acea ultimă clipă. Dar mai fericiți sunt cei care se pocăiesc încă de pe acum. Acesta este cuvântul pe care Domnul l-a dat în acest Sabat. Iar în legătură cu trâmbițele, pentru că la sfârșitul acestui Sabat începe Solemnitatea Trâmbițelor, să menționăm încă ceva ce Domnul a dezvăluit în această săptămână. În primul rând, de ce se numesc trâmbițe? De ce nu se numește sărbătoarea sau solemnitatea trâmbiței? De ce este la plural? Pentru că în fiecare lună, în prima zi, care este ziua lunii noi, se suna din trâmbiță în funcție de numărul de ordine al fiecărei luni. Adică, în prima lună se sufla o dată, în a doua lună biblică se sufla de două ori și, întrucât mâine începe a șaptea lună biblică, în a șaptea lună

biblică se sufla în trâmbiță de șapte ori în vechiul templu al lui DUMNEZEU de pe acest pământ.

Dar tot ceea ce s-a întâmplat în mod literal în vechime a fost simbolic în realitate și se va întâmpla la acest sfârșit al lumii. Aceste trâmbițe, cele șapte trâmbițe, sunt cele șapte trâmbițe din Apocalipsa. Pentru cei care plasează Apocalipsa doar în trecut, ei bine, trebuie să vă spun că cele șapte trâmbițe vor suna în curând. Dacă poate exista o interpretare în trecut, noi nu negăm acest lucru. Matei 24 vorbește de dublă împlinire, deci Domnul folosește sau are obiceiul de a da profeții cu diferite împliniri, așa că ceea ce spunem noi nu contrazice nicio altă interpretare din trecut, dar ceea ce ne interesează este ceea ce se va întâmpla, nu ceea ce s-a întâmplat. În mod cert, vor fi șapte sunete de trâmbiță, iar aceste șapte sunete de trâmbiță sunt ceva la care nimeni nu se așteaptă, în cel mai bun caz, sau nu-și poate imagina un rău atât de mare venind asupra acestei lumi care s-a bucurat de libertate și prosperitate atât de mult timp. Ce sunt aceste șapte sunete de trâmbiță? Ele sunt descrise în Apocalipsa, nu vom comenta acum una câte una, ci doar vom spune ceva ce Domnul ne-a revelat în această săptămână despre aceste trâmbițe. De la începutul războiului am început să înțelegem de ce Domnul ne-a vorbit, ne-a relaționat cărți în fiecare Sabat și în alte zile pentru a înțelege ceea ce am predicat deja, că cele șapte sigilii pot fi văzute în acțiunea Rusiei, a poporului roșu. "Rus" înseamnă roșu, care vine de la acei nordici, care aveau părul și pielea roșie, și știm că în trecut a existat unul care era roșcat, adică cu pielea rozalie, cum erau nordicii, vikingii și aceștia, și cu părul roșu, și știm că acest lucru vine din vechime, de la fratele lui Iacob, iar cele șapte trâmbițe pot fi recunoscute prin ceva din această lume. Cum vor ști studenții Bibliei, care își sfințesc viața, că au început trâmbițele? Cum vom ști noi? Noi am anunțat-o deja. Fericiți sunt cei care au fost capabili să asculte constant toate temele și toate orele pe care le-am predicat, pentru că niciun cuvânt nu a fost în zadar, totul a fost pentru a construi o cunoaștere, iar acest lucru necesită efort și necesită timp. Va fi foarte greu pentru cei care nu vor să asculte trecutul, ceea ce am predicat de la începutul războiului, va fi foarte greu să înțeleagă totul deodată acum. Satana va pune multe pietre de poticnire în mintea lor, pentru că nu au primit adevărul încetul cu încetul, construind puțin aici, puțin acolo, așa cum spune Biblia. Aceasta este calea sigură pentru a ieși din orice înșelăciune. Încetul cu încetul, puțin aici, puțin acolo. Încetul cu încetul, încetul cu încetul, se poate înțelege adevărul, indiferent în cât de mult întuneric se află cineva, dar deodată, cel care iese din întuneric, deodată, în plină zi, în plină lumină, în plin soare, este orbit, nu poate suporta. Este foarte greu, dar o spunem acum pentru cei care au putut să audă și pentru cei care au înțeles, pentru cei care își sfințesc viața și au fost ajutați de Duhul Sfânt să înțeleagă, pentru că săptămâna aceasta am înțeles un alt argument despre cele șapte trâmbițe care reprezintă acțiunea Chinei împotriva Occidentului, așa cum am anunțat deja. Domnul ne-a dezvăluit instrumentul la care se referă Apocalipsa. Vechiul Testament, atunci când vorbea despre sărbătorile sanctuarului și cele șapte trâmbițe, se referea la trâmbițele de argint, trâmbițele sanctuarului, ale templului, care erau suflate, în timp ce Apocalipsa se referă la alte trâmbițe, trâmbițe asemănătoare, dar sunt alte trâmbițe. Am văzut că trompeta este cel

mai vechi instrument care a existat vreodată în această lume. Există încă de pe vremea egiptenilor, a arabilor și așa mai departe. La început a fost dreaptă, doar că acum, în timpurile moderne, au făcut-o cu curbe pentru a scoate un alt fel de sunet, dar sunetul cel mai ascuțit și mai pătrunzător, care se aude deasupra unei întregi orchestre de instrumente, este cel al trompetei drepte. Trompeta dreaptă, așa cum vedem, de exemplu, la camioanele care au claxon, îl fac la fel, îl fac ca o trompetă. Ei pun mai multe, pun trei sau mai multe trompete drepte mici. Și de ce au făcut așa? Nu pentru estetică, ci pentru că au văzut că această formă este cea care amplifică cel mai mult sunetul. Este modul cel mai potrivit pentru a produce un sunet puternic și pătrunzător. Și am văzut, Domnul ne-a arătat ceva deosebit, că instrumentul Apocalipsei care se numește, de fapt suona, și este un instrument chinezesc, se numește trompetă chinezescă sau cornet chinezesc. Acest instrument este identic, ca să spunem așa, cu cel din sanctuar. Are aceeași formă, este drept și se termină ca un clopot. Dar, spre deosebire de cel din sanctuar, acesta are șapte găuri în partea de sus. Cred că mai are una în partea de jos, dar are șapte găuri principale în partea de sus, care sunt pentru note. Ei bine, puteți obține sunete din ce în ce mai înalte pe măsură ce găurile sunt astupate. Și am văzut că acest instrument suona, sau corneta chinezescă, cum îi spun cubanezii, sau pur și simplu trompeta chinezescă, care este o combinație între trompetă și flautul drept. Acest instrument pe care chinezii îl folosesc în absolut toate ocaziile, la moarte, naștere, nuntă, orice festivitate, orice fac, acesta este principalul instrument pe care chinezii îl folosesc, suona sau trompeta chinezescă. Trompetă care poate fi cumpărată, o putem avea și noi pentru a vedea cum sună. Și pe internet se spune că acest sunet este atât de pătrunzător încât trece prin mochetă, trece prin orice izolație și într-o orchestră se poate auzi mai presus de orice altceva. Acest instrument a devenit un instrument tradițional și în Cuba datorită imigranților chinezi, aproximativ 100.000 de chinezi care au emigrat în Cuba în anii 1800 și ceva. Și, în mod surprinzător, deși nu au mulți chinezi prin preajmă, în zilele noastre numesc acest instrument și corneta chinezescă. Și mulți se întreabă de ce chinezescă? Ce legătură are China cu Cuba? Cuba are multe de a face cu China. Am spus câteva lucruri despre acest guvern și despre istoria sa. Iar guvernul pe care îl are este comunist. Este ca și cel al Chinei. Cuba este o problemă pentru Statele Unite. Statele Unite au fost pe punctul de a distruge Cuba când rușii au vrut să amplaseze rachete pe teritoriul Cubei. Potrivit unui ofițer militar de rang înalt, Statele Unite au fost la doar câteva secunde de a distruge Cuba. Deci înțelegem că Cuba va juca un rol important în timpul acestor șapte trâmbițe. Un alt lucru despre suona sau trompeta chinezescă este faptul că chinezii recunosc că în antichitate, cu mii de ani în urmă, originea acesteia a venit de la arabi. Adică, de la arabi acest instrument a ajuns în China și apoi a devenit un instrument tradițional până în prezent. Așadar, arabii, le cunoaștem originea, care sunt, de asemenea, un popor dușman al Israelului în general. Deci originea acestui instrument de război este de acolo, de la aceste popoare dușmane ale poporului lui DUMNEZEU, egiptenii, arabii, chinezii. Iar în China au fost dezvoltate aproximativ 600 de tipuri diferite de variante ale acestui instrument și ne surprinde faptul că acest instrument este instrumentul care a fost întotdeauna

folosit în război. A fost instrumentul ales în toate războaiele, trompeta. Trompeta, nu trompeta actuală, aceasta cu curbe și trompeta care variază în lungime, nu știu cum se numește, aceasta pe care o poți lungi, dar trompeta, în vechime era trompeta dreaptă cea care se folosea în războaie, pentru că sunetul ei este cel mai pătrunzător și, de asemenea, ascuțit, nu este un sunet grav, este un sunet înalt și pătrunzător. Deci ce am înțeles noi din toate acestea? Ei bine, înainte de asta, mi-am amintit ceva, ce a făcut Cuba cu acest instrument? Ei bine, Cuba a făcut din acest instrument instrumentul principal în carnavalurile sale, în carnavaluri și în toate carnavalurile acum această suona sau corneta chinezească este instrumentul fundamental și principal alături de alte instrumente. Nu știm de unde vin carnavalurile, dar vin de la cuvântul carne, adică plăceri carnale, dar acum am înțeles că carnavalul, carnavalurile sunt și un simbol al marelui sacrificiu, pentru că în Apocalipsa se spune "să vină toate păsările la cina Mea să mănânce carnea, carnea celor mari, a celor puternici". Cubanezii au folosit acest instrument în carnavaluri, au făcut din acest instrument principalul instrument în carnavaluri. În China știm că au festivaluri asemănătoare carnavalurilor de aici, din Occident, dar sunt festivaluri tradiționale cu dragonul, unde apare dragonul uriaș și se închină la acest dragon, iar instrumentul principal este acesta, cel la care se cântă, este suona. Am înțeles că atunci când acest dragon apare, când vine să muște vestul, va fi însoțit de aceste sunete de trompetă. Am înțeles că, în cele din urmă, faptul că această trompetă își are originea în China, pentru că sunt deja mii de ani de când China este principalul promotor al acestui instrument, este instrumentul lor tradițional. Faptul că trompeta a devenit chineză de mii de ani înseamnă că DUMNEZEU a spus acest lucru cu un scop. DUMNEZEU a vorbit despre cele șapte trâmbițe pentru că fiecare sunet, fiecare sunet de trâmbiță din aceste șapte din Apocalipsa este o lovitură dată de China. Fiecare sunet de trâmbiță trebuie să fie o lovitură provenită din China sau dată de China, am înțeles până acum. Așadar, aceasta este o altă dovadă pe lângă nenumăratele dovezi pe care le-am prezentat despre multe aspecte ale Chinei, care arată că China este marea curvă, adică liderii acelei capitale, acelui partid, aceea este marea curvă care iese cu sunetul de trâmbiță. Sunetul de trâmbiță îmi amintește și de altceva. Îmi amintește de ceea ce am predicat acum câteva Sabate, cred, despre Zaharia capitolul cincii. Aici se spune: "O femeie ședea în mijlocul efei". "Aceasta este răutate". Așadar, aici am spus că răutatea era simbolizată de o femeie, dar acea femeie nu era orice femeie, era o prostituată. De aceea, prostituata a devenit un simbol al acestui Babilon, iar femeia are câteva atribute printre care se numără și vocea. De exemplu, un bărbat nu ar putea imita sunetul unei trâmbițe, dar mi se pare că sunetul acelei trâmbițe este ceva feminin. Sunt sunete ascuțite, sunt note înalte. Sunt ca și cum ar fi sunetul unei femei care țipă. O femeie care țipă este ca o trompetă, să zicem. Iar femeia care va striga este Babilonul cel mare, marea prostituată, al cărei nume este Mister. Există multe în Biblie despre acest lucru și despre această așa-numită nouă ordine mondială instaurată de China. De exemplu, în Daniel, când au făcut acea statuie, și în mijlocul sunetelor a tot felul de instrumente, dintre care cu siguranță trompeta era cea fundamentală, cu toții trebuiau să se închine. Deci înțelegem că în timpul celor șapte trâmbițe, în acea perioadă de

trei ani și jumătate, China va încerca să îngenuncheze lumea și să o facă să accepte noua lor ordine mondială în mijlocul sunetelor instrumentelor și mai ales în mijlocul celor șapte sunete de trâmbiță. Nu erau șapte trâmbițe. În sanctuar nu cred, nu știu, nu sunt sigur, dar presupun că aceeași trompetă a fost suflată de șapte ori. Nu știu dacă se sufla în șapte trâmbițe o dată sau în șapte trâmbițe de șapte ori. Cred că a fost o singură trompetă suflată de șapte ori. Cel puțin în Apocalipsa, sunt evenimente care se succed, fiecare mai ascutit, mai tare decât cel precedent. În Daniel capitolul trei, când a fost făcută acea cerere de a se închina statuii de aur, se spune că s-au auzit diferite instrumente, dar primul instrument menționat acolo este tradus prin cornetă în spaniolă, în engleză este cornet, deci este vorba de trompetă. Trompeta este primul instrument la care s-a cântat pentru a se închina la acea statuie a lui Nebucadnețar. Vreau să adaug la sfârșitul acestei teme că Apocalipsa vorbește despre diferite sunete de trâmbiță. Deci, așa cum am spus, trâmbița sanctuarului era din argint și era mai lungă, în timp ce trâmbița prostituatei este această trâmbiță chinezească, această suona sau trompetă chinezească, iar această trâmbiță este a celor răi. Așadar, există o diferență. În timp ce Domnul vrea să își instaureze împărăția pe acest pământ, în vremurile din urmă, Satana va face ca lumea lui să strige, lumea lui să claxoneze, să trâmbițeze, marii lui să sufle în aceste șapte trâmbițe pentru a îngenunchea lumea în fața ordinii sale mondiale, dar după cele șapte trâmbițe chinezești, trâmbițele nu s-au terminat, pentru că după acestea, Mihail se va auzi suflând în trâmbița Sa. Așa scrie în Noul Testament, că Domnul va veni și morții vor învia la sunetul de trâmbiță, pentru că glasul Lui este ca o trâmbiță, dar nu ca o trâmbiță chinezească, ci chiar mai tare decât aceasta, ca o trâmbiță de sanctuar, ca o trâmbiță de argint. Acesta este Cuvântul pe care Domnul ni l-a dat pentru acest timp. Fericiți sunt cei care își pregătesc hainele, care își spală hainele în sângele Mielului, pentru ca rinichii lor să nu se spargă în ziua încercării lor, pentru ca ei să aibă pacea pe care a avut-o Domnul Isus Cristos în fața oricărei asupririi, pacea pe care au avut-o cei trei prieteni ai lui Daniel și Daniel însuși în timpul încercării lor. Fericiți sunt cei care nu așteaptă sunetele, loviturile celor șapte trâmbițe pentru a se pocăi, ci se vor pocăi mai înainte. Fie ca pacea Domnului să se odihnească peste toți cei care vor face cu adevărat pace cu Domnul în viața și în caracterul lor. Amin.

Institutul Madison

scoalamadison@protonmail.com

Telegram RO: https://t.me/Institutul_Madison_Spania

Telegram ES: https://t.me/instituto_madison_es

elultimoclamor.org

Mulțumim Domnului Isus Cristos pentru binecuvântarea de a înțelege Cuvântul Său!